

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۹ اگست ۲۰۱۶

ملوث شدن محیط مکاتب با ویروس های کشنده جنگسالاران و مافیا

پس از هجوم اشغالگران غربی و حاکمیت دولت وابسته به غربی ها، خشت معارف توسط دست های نا باور به تعلیم و تحصیل کج گذاشته شد، بدون شک مکاتب هم خلاف جهت به حرکت آغاز نمودند؛ کتاب، کتابچه و قلم جای خود را با پنجه بُکس، برچه، چرس و سگرت عوض نمود. شاگردانی که زمانی پرنده های نور خطاب می شدند، حالا القابی چون «پترول»، «چره»، «اشو»، «پاچه بلند»، «زدنی»، «کله خراب» و هزار و یک لقب مزخرف دیگر را با خود حمل می نمایند.

در مکاتب گروهی از شاگردان به نام «پاچه بلند ها» پیدا شده که دُم و سُم همه آنها زیر پای «رجال برجسته» دولت جنگسالار و مافیا قرار داشته و به هر ردالتی دست می زنند. این پاچه گیر ها با پوشیدن دستمال و پکول و بالا زدن پاچه های شان نه تنها در صحن مکاتب دست به آزار و اذیت استادان و سایر شاگردان می زنند، بلکه در کوچه و بازار با الفاظ رکیک و غیر اخلاقی زن ها و دختر ها را توهین و تحقیر می نمایند. چنین شاگردان بی بند و بار و بی ادبی اکثراً تحت حمایت قومندان های جهادی و مقامات دولت تحت حمایت غربی ها می باشند، دولتی که از رأس تا ذیل آن در اشغالگری ها، جنگ ها، جنایت ها، خیانت ها و وطنفروشی های چهار دهه اخیر به نحوی سهم داشته و نسلی همچون خود شان را به بار آورده اند.

شاگردان پاچه بلند بدون ترس نه تنها در محیط و اطراف مکاتب اقدام به توزیع و پخش مواد مخدر می کنند، بلکه با حمل اسلحه ناربه و انواع سلاح های سرد هر کسی را که باعث مزاحمت در توزیع مواد مخدر شوند تهدید و یا مورد هدف قرار می دهند. تاکنون ده ها شاگرد از سوی این لچک های تمام عیار کشته و زخمی شده اند. امروز از «برکت» دست پرورده های قومندان های جهادی و مقامات دولتی، هزاران جوان و نوجوان کشور به مرض کشنده مواد مخدر مبتلا شده و مکتب را ترک کرده اند.

از یکطرف بیکاری، فقر، انتحار، انفجار، قتل و کشتار همچون حلقه های یک زنجیر توده های زحمتکش افغانستان را سخت تحت فشار قرار داده و هر روز زندگی شان به تباهی بیشتر سوق داده می شود و هیچ امیدی هم برای تغییر وضعیت زندگی شان مشاهده نمی شود، از جانب دیگر ویروس های کشنده جنگسالاران و دولت مافیائی نیز افزون بر مشکل فوق الذکر گردیده و هزاران خانواده را بر گلم غم و ماتم می نشاند. تا زمانی که دولت مردمی قدرت سیاسی را

به دست نگیرد و به شدت ضد تجاوز و مداخله کشور های غربی و همسایه ها ایستادگی ننماید، رهائی از وضعیت ناهنجار جاری خواب و خیالی بیش نخواهد بود.